

PASTIERSKY LIST

trnavského arcibiskupa Mons. Jána Oroscha

K VEĽKEJ NOCI 2018

„Toto je deň Krista Pána, radujme sa, aleluja.“

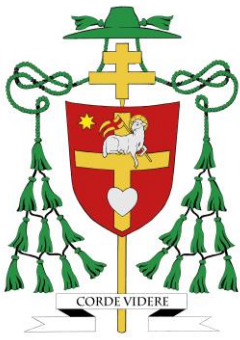
Moji drahí bratia a sestry,

každé ráno, keď sa prebudíme, máme si uvedomiť, že nový deň je Boží dar, za ktorý sa nám treba aj patrične poďakovať. To je aj zmyslom našej rannej modlitby spolu s prosbou o Božiu pomoc počas nového dňa. Každé ráno je novou príležitosťou k nádeji a radi by sme vopred vedeli, čo nám prinesie. Zároveň si robíme plány, čo budeme robiť a ako ho prežijeme. Mnohí majú v kalendári presný hodinový rozpis svojho programu.

Žiadne ráno sa však nevyrovná veľkonočnému ránu. Uvedomujeme si, čo ono pre nás znamená a zo srdca nám prýštia slová žalmistu: *„Toto je deň, ktorý učinil Pán, plesajme a radujme sa z neho“* (Ž 118,24). Pýtame sa, čo pre nás toto ráno znamená. Azda len sviatočnú atmosféru v kostole i v rodine, ktorá nás na pár dní vytrhla zo všednosti života? Aj to je vzácné! Ale to je len vonkajšia časť, liturgický, či sviatostný symbol toho, čo je podstatou samotnej skutočnosti - nekonečnej lásky Pána Boha voči nám.

Pápež Benedikt XVI. vo svojej poslednej encyklike *Spe Salvi* hneď na začiatku hovorí: *„Vykúpenie, spása, nie je podľa kresťanskej viery len nejaký prostý fakt. Vykúpenie nám bolo darované v tom zmysle, že nám bola daná a odôvodnená nádej. Jej sila nám umožňuje čeliť prítomnosti. Prítomnosti, ktorá je často neľahkou súčasťou nášho života a možno ju prijímať i žiť, ak smeruje k cieľu, a ak si týmto cieľom môžeme byť istí. Ak je tento cieľ taký veľký, že stojí za námahu kráčať cestou k nemu“* (SpS 1).

Skúsme, bratia a sestry, rozjímať o týchto slovách, lebo sa priliehavo hodia na dnešný sviatok, ktorý označujeme ako najväčší a ako vyvrcholenie celého liturgického roka. Vykúpenie nie je len nejaký fakt. Nie je to vec, ktorá by stála vedľa nás, hoci by nám bola veľmi blízka. Vykúpenie zasahuje najhlbšie vnútro našej osobnosti, nášho „ja“, a mení ho. Sv. Pavol apoštol to vyjadruje prirovnaním ku kvasu, ktorý premení celé cesto a dáva mu novú kvalitu. *„Neviete, že trocha kvasu prekvasí celé cesto? Vyčistite starý kvas, aby ste boli novým cestom“* (1 Kor 5,6). Krstom v nás zomrel starý človek, dieťa prírody, a povstali sme k novému životu. Stali sme sa Božími deťmi. Preto aj náš nový život musí zodpovedať tejto vnútornej premene. Benedikt XVI. hovorí: *„Vykúpenie nám bolo darované v tom zmysle, že nám bola darovaná nádej, a to odôvodnená nádej!“* - Táto nádej je objektívna skutočnosť. Je ďaleko od osobného, subjektívneho pocitu, ako by to chceli vysvetľovať neveriaci. Na vysvetlenie uvádza pápež Benedikt slová sv. Pavla z listu Efezanom, kde hovorí, že pred prijatím kresťanstva boli Efezania bez Krista, bez nádeje, bez Boha (porov. Ef 2,12). *„Napriek svojim (pohanským) bohom boli bez pravého a jediného Boha, v dôsledku čoho*



PASTIERSKY LIST

trnavského arcibiskupa Mons. Jána Oroscha

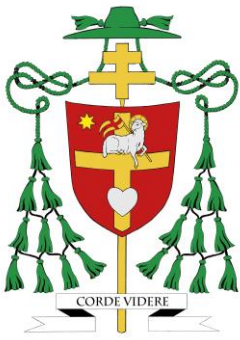
K VEĽKEJ NOCI 2018

sa nachádzali v temnom svete a pred nejasnou budúcnosťou... Tu zaznieva ako rozlišovací prvok kresťanov skutočnosť, že majú budúcnosť“ (SpS 2).

Sila tejto nádeje nám umožňuje „čeliť neblahej prítomnosti“, hovorí pápež Benedikt. Svoje poslanie Kristus sám vyjadruje slovami: „*Ja som prišiel, aby mali život a aby ho mali hojnejšie*“ (Jn 10,10). Každý z nás si praje hojnejší život. Niektorí chcú mať viac peňazí, niektorí viac zdravia, iní úspech v životnej kariére. Ďalší chcú mať pokoj v rodine, uznanie zo strany ľudí, alebo viac pozornosti od tých, s ktorými denne prežívajú aspoň určitý čas. Iste, všetci túžime po láske a porozumení v medziľudských vzťahoch. Nesmieme zabúdať, že toto všetko sú morálne požiadavky, ktoré sa síce týkajú nášho pozemského života, ale sami si ich nemôžeme vytvoriť. Sú ovocím vykúpenia a darom Vykupiteľa. Kristus spojil nebo so zemou. Povolanie k večnému životu v žiadnom prípade neznamená zanedbanie pozemského života. Naopak! Výrok pápeža Benedikta XVI. „čeliť prítomnosti“ znamená zasadiť sa, ako je len komu možné, za zlepšenie života jednotlivcov, rodín a celej spoločnosti. Naše myšlienky sa často točia len okolo ekonomickej a sociálnej oblasti nášho života. Je to určite dôležité. Ale zabúdame, že tie môžu byť lepšie len vtedy, keď salepší naša ľudská kultúra, medziľudské vzťahy a morálka. Demokracia otvára dvere slobode, ale denne, žiaľ, cez tie isté dvere prechádza aj sloboda zla. Sme svedkami čoraz väčších zločinov, ako sú vraždy, týranie v rodinách, násilnosti, zabíjanie nenarodených detí, sprenevery aj zo strany niektorých významných predstaviteľov štátnej, krajskej, či miestnej správy, ale aj rozličných politických strán a hnutí.

Neustále narastá korupcia a s ňou spojená likvidácia nepohodlných ľudí, ktorí hľadajú pravdu a spravodlivosť. Bohužiaľ, sme svedkami aj toho, že za chrbáty týchto smelých odvážlivcov sa často skrývajú aj tí ich kolegovia, ktorí sa neštítia za „judášskych tridsať strieborných“ psychicky vraždiť stovky nevinných, a často im úplne neznámych ľudí, slovami plnými urážok, klamstiev a osočovaní. Možno si to ani neuvedomujú, že týmto svojím konaním hrubým spôsobom poškvŕňujú aj svetlú pamiatku Jána a jeho snúbenice.

Pozorujeme necitlivosť voči sociálne slabým, chudobným, chorým a starým. Nesprávne zákony a nezodpovedný prístup niektorých samospráv doslova likvidujú cirkevné školstvo, sociálnu prácu diecéznych charít často iba preto, že sú cirkevné. Všetky tieto zlá sú prejavom nedocenenia ľudského života. Každý človek má svoju hodnotu a dôstojnosť. Ježiš Kristus to potvrdil svojou smrťou a zmŕtvychvstaním. Za každého človeka, ktorý kedy žil, žije a bude žiť na zemi už od jeho počatia, Ježiš zomrel na kríži, aby ho vykúpil a umožnil mu právo na dôstojný život na zemi a na večnú spásu. Ak si vážime svoje vykúpenie, musíme vedieť, že tento dar je pre všetkých ľudí. Nikomu nesmieme odopierať jeho ľudskú i kresťanskú dôstojnosť, dôstojný život na zemi a večnú spásu.



PASTIERSKY LIST

trnavského arcibiskupa Mons. Jána Oroscha

K VEĽKEJ NOCI 2018

Duchovní pastieri sa však často stretávajú s ľahostajnými kresťanmi, ktorí sa domáhajú služieb Cirkvi, pritom však nežijú s Cirkvou, alebo len veľmi povrchno. Je známy slogan: „Boh áno, Cirkev nie!“. Keď im kňaz nechce vyhovieť podľa ich predstáv a žiada od nich život s Cirkvou, pohoršujú sa, akoby im odmietal prostriedky spásy. Tu si treba dobre uvedomiť, čo hovorí sv. Pavol o Eucharistii: „*Kto by teda jedol chlieb alebo pil Pánov kalich nehodne, previní sa proti Pánovmu telu a krvi. Nech teda človek skúma sám seba, a tak je z toho chleba a pije z kalicha. Lebo kto je a pije, a nerozoznáva telo, ten si je a pije odsúdenie*“ (1 Kor 11,27-29).

Bratia a sestry, čo platí o Eucharistii, to platí aj o iných sviatostiach, a aj o samotnej Cirkvi, ktorá je mystickým telom Krista. Cirkev nikomu vopred neodmieta nič z Božích darov, ale dar iba odkladá, čakajúc s jeho udelením za predpokladu, že si to dotyčný rozmyslí a prehodnotí svoj postoj. V opačnom prípade by mala Cirkev účasť na jeho odsúdení. Kňazi tu potrebujú veľkú pastoračnú múdrosť, aby čo najlepšie dopomohli k spásu tým, ktorí sú im zverení. Veď, „ako dlho vydrží priateľstvo, postavené iba na vzájomnom oslavovaní jedného druhým! Úprimnosť je u skutočných priateľov nevyhnutná.“ (Pôstne zamyslenia s KBS). Musíme mať silu a odvahu obetovať aj svoju vlastnú popularitu, sympatiu iných, ba často aj osobné priateľstvá vo vernej službe Kristovho evanjelia. Poznáme takých spolubratov, ktorí sa stali populárnymi mediálnymi hviezdami len preto, že opustili cestu katolíckeho duchovného sprevádzania iných na ceste spásy, učenia pravej Kristovej náuky Katolíckej cirkvi. Stali sa poslušnými žiakmi takých politikov, neoliberalných demagógov a oligarchov, ktorých cieľom je spochybňovať Božie zákony a legitímne authority Cirkvi. Nedajme sa pomýliť a buďme ostrážiti!

Bratia a sestry, spomenul som, že je potrebné čeliť ťažkej prítomnosti, a to dokážeme len vtedy, keď máme pred sebou pevný cieľ. Ten cieľ je taký veľký, že stojí za námahu spojenú s cestou k nemu. Treba povedať, že na tejto ceste nie sme sami. Zmŕtvychvstalý Kristus nás sprevádza ako sprevádzal učeníkov do Emmauz. Nevidíme ho, ale poznávame ho v jeho slove, ktoré treba vnímať s milujúcim srdcom. „Toto je deň Krista Pána“, ale je to aj náš deň. Deň, ktorý je pre nás, lebo on pre našu spásu zostúpil z nebies. Buďme mu za to vďační a vždy verní.

Pozdravujem Vás pozdravom Zmŕtvychvstalého: „Pokoj vám, nebojte sa!“
Požehnanú Veľkú noc Vám všetkým vyprosuje a s láskou Vás žehná

✠ Ján Orosch, trnavský arcibiskup

Pastiersky list je potrebné prečítať namiesto homílie pri všetkých svätých omšiach na Veľkonočnú nedeľu 1. apríla 2018.